

Sygn. akt III AUa 785/12

POSTANOWIENIE

Dnia **11 stycznia 2013r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu **11 stycznia 2012r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem,

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2012r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie odrzucił wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wydanego przez tut. Sąd w dniu 8 listopada 2012r.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny wskazał, że pełnomocnik wnioskodawcy ze stosownym wnioskiem o doręczenie wyroku wydanego przez tut. Sąd wystąpił z uchybieniem tygodniowego terminu.

W dniu 10 grudnia 2012r. (data stempla pocztowego) pełnomocnik wnioskodawcy adwokat J. J. wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 8 listopada 2012r., sygn. akt III AUa 785/12.

Pełnomocnik podał, że w okresie od 12 listopada 2012r. do 16 listopada 2012r. znajdował się w niedyspozycji zdrowotnej, na dowód czego przedłożył zaświadczenie lekarza sądowego z dnia 21 listopada 2012r. nr 36/12. Wskazał, że uzyskanie zaświadczenia lekarza sądowego nie mogło nastąpić w innym czasie z powodu terminów jego dyżurów,

a stan zdrowia pełnomocnika wnioskodawcy uniemożliwił mu stawienie się na wizytę u lekarza sądowego przed 21 listopada 2012r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika wnioskodawcy nie może wywrzeć pożądanego skutku.

Stosownie do art. 168 § 2 k.p.c. w piśmie zawierającym wniosek o przywrócenie terminu należy uprawdopodobnić okoliczności wniosku ten uzasadniające. Z przepisów tych wynika, że uprawdopodobnienie przez stronę okoliczności mających uzasadniać wniosek o przywrócenie terminu może stanowić podstawę do jego uwzględnienia dopiero wówczas, gdy dokonana przez sąd ocena tych okoliczności wskazuje, że strona nie dokonała czynności w terminie bez swojej winy w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c.

Przepis art. 168 § 1 k.p.c. nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, gdyż jest zasadą, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie. O braku winy strony można zatem mówić tylko wtedy, gdy istniała jakaś przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi. Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy, jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy. Inaczej rzecz ujmując, brak winy w uchybieniu terminowi powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 448/71, OSPiKA 1972, nr 7-8, poz. 144) i przy braniu pod uwagę także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 1974 r., II CZ 149/74, OSPiKA 1975, nr 12, poz. 30).

Brak winy występuje w razie choroby strony lub jej pełnomocnika, która uniemożliwia podjęcie działania nie tylko osobiście, ale i skorzystanie z pomocy innych osób. Innymi słowy, choroba strony lub jej pełnomocnika, która nie uniemożliwia podjęcia działania choćby przy pomocy osób trzecich, nie uzasadnia przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2007r. II CZ 116/06).

W niniejszej sprawie wskazać należy, że choroba profesjonalnego pełnomocnika nie zwalnia z obowiązku należytej staranności. Choroba, a zatem i niemożność wykonywania obowiązków, jest okolicznością, którą można i należy w prowadzonej działalności zawodowej przewidzieć. Oznacza to potrzebę podjęcia w takiej sytuacji właściwych działań organizacyjnych zabezpieczających interesy klientów. Jeżeli zatem profesjonalny pełnomocnik nie mógł osobiście złożyć wniosku o sporządzenie uzasadnienia, powinien był zadbać o należyte wykonanie tej czynności przez inne osoby (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2008 r. IV CZ 8/08 z dnia 11 stycznia 2007 r., II CZ 116/06 i z dnia 29 września 2011r., IV CZ 52/11).

W okolicznościach niniejszej sprawy nie można pominąć, że wnioskodawcę reprezentował nadto upoważniony substytut, a treść dokumentu (upoważnienia) wskazuje na upoważnienie do zastępstwa procesowego i prowadzenia sprawy tj. nie wskazuje na ograniczenia czasowe, czy też na ograniczenie przedmiotowe tego umocowania. Na skutek udzielenia dalszego pełnomocnictwa procesowego, stosunek pełnomocnictwa powstaje pomiędzy mocodawcą, a substytutem. Substytut staje się pełnomocnikiem strony, a nie pełnomocnika, który udzielił dalszego pełnomocnictwa. Substytut, wykonując udzielone pełnomocnictwo, działa w imieniu i ze skutkiem dla mocodawcy, przy czym udzielenie substytucji nie uchyla ani nie uszczupla umocowania pełnomocnika głównego.

Te zasady rządzące tzw. pełnomocnictwem substytucyjnym prowadzą do wniosku, że powód był reprezentowany przez dwóch pełnomocników, przy czym tylko w odniesieniu do jednego z nich została udokumentowana choroba.

Końcowo podkreślić należy, że zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem

o przywrócenie terminu wnosi się do Sądu, w którym czynność miała być dokonana w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu.

Wskazać wypadnie, że niedyspozycja zdrowotna pełnomocnika wnioskodawcy trwała do 16 listopada 2012r., a z wnioskiem o przywrócenie terminu pełnomocnik wystąpił w dniu 10 grudnia 2012r. Proste porównanie wyżej wymienionych dat wskazuje na niezachowanie i tego ustawowego terminu .

Warunkiem przywrócenia terminu jest, aby niedokonanie czynności procesowej w terminie nastąpiło bez winy podmiotu składającego wniosek o jego przywrócenie.

Taka sytuacja nie zachodzi w okolicznościach rozpoznawanej sprawy.

Z tych przyczyn nie można było uchybienia terminu poczytać za niezawinione. Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku pozostawał spóźniony i jako taki został oddalony.